

Einuast wälja minnes nähti nellikümmeid sugulased tedda saatmas, kes teinaga ühhes sure auo sisse ollid tõusnud. Kuninga arm olli Reinowadderi süddame wägga rõemfaks ja sabba laiale ajanud. Pole te peal jättis ta sõbrad jumalaga, üksi koeo pole tõttades.

Sübba ukse läwrel tuli Ermelina wasto ja langes nuttes mehhe kaela; pärrast terretamist nõudis ta, kudda ireke lõksust olli peasnud? Reinowadder kostis: „Missi läks õlpsamalt forda, kui arwasin; ollen jälle kuniinga nõunneeste ulgas eesimene mees, ülleml rigi wallitseja ja pealegi kuniinga pitseri sõrmus mino käes; mis ma teen, on tehtud. Kriimsilma ülle sain wõideldes wõitu, ei teina mino peale enam kaebama lähhe. Ta on awatud, piime, koihi ja teotatud; terwet meest teinast ei olle loota. Mis sest luggu? Ta seisab kõige suggulastega mino wallitsuse al, kaebajate suud on iggawest luffus.“

Raine ja lapsed rõemustasid Reinowadderi auu ülle, issekestis rätides: „Müüd sawad meile laddusad ellopäwad tulles; iggamees peab meid auustama. Mõisa tahhame weel findlamaks lasta ehhitada, et kui koggemata kuniinga koeas armu tuul teiste pörab, meid ükski kätte ei sa.“

Reinowadder ellas peale sedda sure auo sees; teina waenlased äbbis ja willetsusjes.

Ennemuistene jut ja tõssi jookswad ülleml juttus kōrwistiko; kes sõeluda oskab, leiab siin ja seal mõne õppetuse irowa. Tarkus on kül kallim kui kuld, kaw-

walus ülleml kui warro; siiski jääb õiglase lombe ja wagga süddame tunnistus inimese lomale kõige üllemlaks warrafs. — Ellajate teggo näitab mõnda Ma-ilma lombet, mis algmiselt nõnda olnud ja eddespidi saab ollema. Lõppetame siis Reinowadderi ello, käiki ja teggude näitu!

Kirjotatud Tuli spa sk, mõisas, Jürri-Jani suul, pääw pärrast lõunat, kello 8.